

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vstočno, slovansko vprašanje.

(Po članku prof. Lamanskega v „Izvestjih“.)
(Dalje.)

Božja previdnost kliče Rusijo, ves pravoslavni vztok, vse slovanstvo na velikansko borbo z latinštvom, in germanštvom na varstvo svoje prihodnosti, svoje duševne in vnanje samostojnosti. Ta borba zahteva najpopolnejšega združenja in največjega nategovanja sil, raznoobraznega razvoja naših sposobnostij, najmarljivejšega obdelovanja naših prirodnih bogastev, in da se kolikor možno povekšajo sredstva k omiki in kulturi, k razvoju osobne in vzajemne energije. Nič ni nevarnejšega od lahko-mišljenih nazorov, ki se izrazujejo v nekaterih listih, in empirizma neprešinenega z zgodovinskim znanjem, uglobljenega v samo tekoče narodnogospodarske in diplomatske zadeve pri razsojevanji mejnarodnih vprašanj tako velikanskega, svetovnega pomena in s tako gromadno zgodovinsko prošlostjo, kakor je vstočno, slovansko vprašanje. Objasnimo še čitatelju, zakaj, ne braneč naše diplomacije, ne pomanjšujoč važnosti naše izvrstne vojske in vedno raztočega pomorstva, ne odobrujemo napadov na našo diplomacijo, ter jim ne pripisujemo nobene važnosti, in se ne naidušujemo za predloge vojnih ljudij, posebno štabnih, kateri opisujejo instrukcije in delajo projekte. Ko bi poslednje poslušali, treba bi bilo samo odločiti se in zasesti to ali ono strategično točko in vstočno vprašanje bode rešeno za vselej v čast generalov in skoro v občno zadovoljnost. Kakor diplomati radi opravičujejo svoje neuspehe s slabostjo in nepravilnostjo vojske, ravno tako se vojaki radi izgovarjajo s slabimi financami in s slabimi občili. V teh vzajemnih obdolženjih in opravičevanjih samega sebe je precej resnice. Resnica tiči v tem, da za Rusijo ugodni razvoj vstočnega slovanskega vprašanja ne zavisi samo od diplomacije, ne samo od vojnih sil, ne samo od financ, ampak od vseh strani in panog ruskega državnega ustroja in gospodarstva. Vsako državno ali občno gospodarsko vprašanje velike važnosti je tudi narodno vprašanje. Brez pomoči in podpore narodev, brez sodelovanja občinstva ne more obstati, ne razvijati se nobena država. Večkrat se sklicujejo, da so se več stoletij še vzdrževale Rimske državne

naprave ter se je še dolgo ohranil red v vstočnem cesarstvu, če tudi je že popolnem propalo občinstvo in narod. No tu se pozablja na upliv kristijanske vere in cerkve, ki je bila prerodila in prenovila staro, že preživelo občinstvo, se ne jemlje v poštev, zgodovinska važnost naseljenja in utrjenja slovanske narodnosti na Balkanskem poluotoku v VI. in VII. veku. Slovani so ulili nove sokove v ostarelo grško narodnost, poglotili več starih prebivalcev balkanskega poluotoka, trakiškega in ilirskega rodu, za dolgo utrdili cesarstvo, njega vojsko in blagostanje. Zakonodajstvo in vladanje mnogih cesarjev VII. do IX. veka kaže na sebi sledove bolj ali manj silnega upliva kristijanske kulture in slovanskega naseljenja.

Kakor bizantsko cesarstvo tako tudi Kitaj ne dokazuje, da je država nezavisna od občinstva in naroda, kajti stalnost in red kitajske države tiči v krepkem bitstvu, v stoletnih običajih tega jedrostranskega pa umnega, energičnega in delavnega naroda. Slovani se dosti ločijo od dveh velicih zgodovinskih plemen, ki sta ustvarili zapadno-evropsko kulturo. V tem, ko so Romani le južno pleme in deloma centralno, Germani pa le severno pleme in deloma centralno je slovansko pleme severno, centralno in južno torej je bogatejše, kar se tiče prirodnih pogojev in svojstev.

Poklic države v življenji narodov podoben je ulogi razsodka v območji človeškega duha; sam ničesar ni ustvari, ampak le razvrstuje, izvaja, definuje in določuje. Tako tudi država nema stvarilnih sil; ne rodi ni veleumov, ni talentov, v življenji ničesar ne stvari, ampak le ureduje, daje prostor in ruši ovire duhovnim in gospodarskim silam dežele, daje zakone, ne dela pa niti pravov, niti običajev, ne stvarja vere, slovstva, znanosti, ampak jih samo ne ovira in jim pomaga probujati se in razvijati. Torej tudi glede ugodnega razvoja in teka vstočnega slovanskega vprašanja, država ne more vsega izpolniti, za kar je poklicana Rusija, če tudi mnogo storiti more. Mnogi spoznajo, da ima v vstočnem, slovanskem vprašanji veliko ulogo ruska cerkev, t. j. narodni duh in bitstvo Rusije, pravoslavne, kristijanske dežele. Ravno tako tudi priznavajo važen pomen ruske literature in jeziku, kateri se je že jako razširil v zapadnih slo-

vanskih zemljah, in vsem kristijanskem vztoku, da ne govorimo o ruske Aziji in mejnih deželah. Mnogo koristnega dela v tem oziru čaka našo obrtnijo in trgovino, ravno tako za Dunavom in Bosporom, kakor tudi za Karpati. Za Rusijo ugoden razvoj in rešitev vstočnega slovanskega vprašanja obstoji v tem, da vse njene višje in zdrave, občinstva in naroda sile, prizadevanja, potrebe in naloge najdejo svoj naravni izhod, zakonito zadovoljitev, napravijo nova pota narodnemu delu, ustvarijo nove duševna in gmotna bogastva, nove različne oblike skupnega življenja, razširijo kulturo in izdelajo novo civilizacijo v Rusiji, v celem zapadnem slovanstvu in na slovanskem vzhodu. Posvetivši svojo pozornost vstočnemu slovanskemu vprašanju, država ne more gledati nanj, kakor na kako politično vprašanje, ki se sem ter tja pojavi v Evropi, kakor luksemburško, dansko vprašanje itd., in se baviti z njim le z diplomatske in vojne strani.

V zahtevah raznih oseb in društev, da bi se Rusija popolnem obrnila proč od vstočnega, slovanskega vprašanja, je popolnem pozabila, postopala, kakor bi tega vprašanja nikdar ne bilo na svetu, ter se pečala samo z notranjimi zadevami, — v vseh teh zahtevah tiči velika nevednost. Notranje stanje Rusije, notranje njene zadeve, so važen, najbistvenejši del vstočnega slovanskega vprašanja. Ako propade Rusija, se poljsko, češko, slovensko, hrvaško, srbsko, bolgarsko in rumunsko vprašanje premeni v notranje, domače zadeve Nemčije in Avstro-Ogerske; Grke bi pa razdelili med seboj lepo mirno Anglija, Francija in morda še Italija. Svetovni značaj vstočnega vprašanja je najnotrajnejše vprašanje Rusije, vsacega ruskega človeka, vsacega Slovana na božjem svetu. Je li potrebno svetu in na njem svojo delavnost razvijajočemu človeškemu duhu in skupnemu življenju, je li potrebno v bodoče vstočno kristijanstvo, pravoslavje, kot vera in kulturno načelo, in slovansko pleme, kot posebna vrsta človeštva? Zapadno kristijanstvo, latinstvo in protestanstvo, trdi, da vzhodno ni potrebno in ni koristno, da je obsojeno, da zgine ali se pa samo uniči. Germani, da celo Madjari in z njimi mnogo Romani so preverjeni, da slovanstvo kot nižje pleme morajo oni asimilovati in poglotiti, da je slovanstvo le za to,

LISTEK.

Doktorjeva skrivnost.

Dogodek iz zakonskega življenja.

(Češki spisal dr. Jos. Stolba; posloveni Vinko.)

(Dalje.)

Marinka je prišla veselo, a hitro — toda ne, ne morem dalje pripovedovati, predno ne popišem naklonjenemu mi bralcu vsaj z nekoliko besedami to krasno prikazen, začudeno pogledujočo z jednega na drugega. O, ko bi bil pesnik, da bi svoje pero mogel žrtvovati v nje opévanje. Zamán gledam, čemu bi primerjal to žarečo okó, ta razkošna usta celo to obličje, obrobjeno z zlatimi koderci. Kakor solnce — toda ne, solnce ima pege, s primerjanjem prenehám. Bogme, težko primerjanje. Bujnej domišljiji moraš pustiti brzdo, da smelo slika, in Marinki se ne bo treba bati. Pesnik, ako hočeš opevati angela — opevaj nje: slikar, ako hočeš ustvariti dovršeno Venero, poglej sém ter slikaj, dolbi pa, ako bodeš mogel. —

Marinka je ustopila veselo, a naglo ostrmí, opazivši vzrujanost, v katerej sta bila roditelja.

„Moj Bog, zakaj ste se me pa takó ustrašili?“ vpraša z glasom, kakeršnih se malo sliši. „Kaj ti je, mamica?“ pristavi, videč jo v solzah.

„Nič, hčerka?“

„Nič? A vi ste objokani? — Očka, kaj se je prigodilo?“

Oče je bil v silnej zadregi. Ni vedel, kakó bi jej to dopovedal.

„Torej ne zvem?“ nadaljuje Marinka. „Marjeta pa mi ti povej —“

„Oh, gospa,“ vzdihne ta in pokrije obličje.

„Bojim se,“ veli Marinka. „Prišla sem tako vesela; kupila sem darilo za jutrajšnji rojstni dan svojega moža, a —“

„O, da bi nikdar ne bil rojen!“ seže jej sluzabnica v besedo.

„Lahko bi si bila novce prihranila!“

„Kdo bi se bil tega nádejal!“

„Kaj se je zgodilo?“

Gospod Ružički jo prime za roko ter pravi kolikor mogoče z nežnim glasom; „Hčerka, spoštuj svojega četa — stóí pisano; jaz nesem bil za to, a ti si nesi dala dopovedati.“

„Moj, Bog?“ vsklikne Marinka. „Ali se je Svobodi kaj pripetilo?“

„Ker že ni drugače, torej z besedo na dan,“ nadaljuje oče. „Samo preveč se ne ustraši.“

Marinka se vzdigne. „Kaj slišim?“ zastoče. „Kar omedlela bom.“

„Vsi trije skočijo k njej. „Omedléla bo!“ zakriče.

„Jaz ga bom tožil,“ jezi se gospod Ružička.

„Jaz postanem tigrovka — o, moja uboga hči!“ vsklikne žena njegova.

„Jaz razbijem nad njim metlo!“ oglesi se korenjaška Marjeta.

„Marinka, preselili se bomo odtod, daleč odtod —“ pravi oče.

„Proč odtod?“

„Dà, kjer nas nikdo ne pozna — tam bodeš pozabil tega malopridneža!“

„Moj Bog, kaj je vender storil?“

„Nu,“ razlaga gospod Ružička, „vidiš, predno je vzel tebe, bil je že — hm, dà — bil je že — drugje zvezan.“

Marinka obledí. „Zvezan?“ krikne. „In ona je sém prišla motit najino zakonsko srečo?“

„To ne — ali — no, imel je z nekovo osebo znanje, katero ni ostalo brez zlih nasledkov.“

Cela postava Marinkina se krčevito strse;

da se ž njim vekša blagorodnejše germansko plemo, ki je ustvarilo sedanjo evropsko, in torej obče človeško jedino pravo, v bodočnosti mogočo kulturo. K temu vprašanju ne more biti ravnodušna nobena misleča ruska glava, nobena ljubeča ruska duša. Do pozitivne ali negativne rešitve tega vprašanja se noben ruski človek, torej tudi vsa Rusija ne more nadejati srečne in dolžne rešitve vzročnega vprašanja. Kar ni rešeno v prepričanju, to se tudi ne more rešiti v življenju. Žalostno stanje naših vzročnih in slovanskih zadev moremo si objasniti največ, če ne izključno s silno jasno zavednostjo našega mogočnega soseda in nasprotnika, romansko-germanskega zapada, ki dobro ve, kaj hoče, ki oborožen s svojo blestečo civilizacijo gre proti svojemu že pred stoletij določenemu smotru, dočim vzročno kristijanski, grško-slovanski vzrok v vseh delih — ruskem, grškem, rumunskem in raznih slovanskih se prav ne razume svojega notranjega in vnanjega položaja v odnošajih k zapadu, in svojih mejsebojnih odnošajev.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. novembra.

Avstrijske **delegaciji** je mehanik Alojzij Hejduk iz Hromova pri Náchodu poslal petico, v kateri opozarja na neko pripravo, ki jo je on izumil, s katero se gonilna moč ladij tako poveča, kakor sedaj pri najboljših parnikih na vijake ni mogoče.

Predsednik **državnih železnic**, baron Czedit, je zabičal podčinjnim mu uradnikom, da se nemajo mešati v verske in narodne prepire ter naj se sploh zdržljivo obnašajo v političnih vprašanjih ter naj vso pozornost obračajo na izvrševanje svojega poklica. Proti onim, ki bi drugače ravnali, se bode strogo postopalo.

Ker so nastali razpori mej konservativno večino **solnograškega** deželnega zbora, ga je že mislila baje vlada razpustiti. Ker je pa pri dopolnilni volitvi v Lungau-u bil voljen kmetski kandidat Moser, ne pa konservativec Winkler, je pa vlada opustila to misel, ker se nadeja, da se bodo konservativci sedaj zopet bolj zblížali, ko so se preverili, da jim le škoduje, če neso zložni.

Vnanje države.

Bolgarsko sebranje še vedno ni končalo verifikacije volitev. V predčerašnji seji je bila na vrsti verifikacija volitev v Rahovi, kjer je zmagalo 6 Cankovcev. Odsek je predlagal, da se razveljavi volitev, ker so bili pri njej neredi. Stambulov se je odločno potegnil, da se volitve potrdijo, kar se je tudi zgodilo. — Knez je v spomin nastopa vladanja ustanovil križec. Ta ima tri vrste. Prve vrste je zlat in ga dobé vsi ministri in člani deputacije, katera mu je izročila volilni akt; druge vrste je srebrn in dobé ga vsi častniki in uradniki; tretje vrste za moštvo je pa bronast. Na jedni strani ima križ napis: „Po volji božji in narodovi“; na drugi strani pa F. ter dan in leto, kadar je knez nastopil vladanje.

Sedaj se še ne vé, kdaj pride **ruski** car v Berlin. **Nemški** oficijozni listi so sicer trdili, da 15. ali 16. dan t. m. Neko izvestje iz Kodanja pa zatrjuje, da car iz Kodanja ne odpotuje pred 17. novembrom.

V **severnoameriških** državah bile so volitve za postavodajne zbornice posamičnih držav in za nameščenje najvišjih uradnih mest. V državi Novi York bila je volilna borba jako burna. Zmagali so demokrati. Demokratični listi sodijo, da je to zna-

njene oči se upró v ustnice razlagajočega očeta — govorila ni, ali druga za drugo kapale so jej solze iz očí, od kraja po redkem, potem pa goste, takó goste, da jih je bil jeden sam curek — in nemo se je zgrudila na stol. Bila je to slika take obupnosti, da se je gospa Ružičkova jokaje vrgla nanjo, ter objemajoč, poljubujoč jo, prigovarjala jej, naj si tega ne žene takó k srcu, in da je gospod Ružička skakal po sobi kakor zblaznel. Zaman je bilo vse tešenje; izgovorila ni niti besedice — čez nekaj časa se je omahovaje dvignila ter podpirana od matere opotékala se v sosednjo sobo, kjer se je vrgla na sofo, do cela prepuščajoč se bolesti svoje.

Gospod Ružička, ki solz ni mogel gledati, ostal je sam z Marjeto. Klel je Svobodo, zaničeval ga — z jedno besedo, besnel. Marjeta mu je pomagala, po svoji navadi še jedenkrat obširno pripovedujoč, kar se je bilo prigodilo.

„Gospod — sicer se pa temu ne čudimo preveč,“ poučuje ga na konci svoje brezkončne povesti; „saj so moški vsi jednaki.“

„Marjeta, jezik za zobmi,“ zakriči nad njo gospod Ružička; „kdaj sem jaz kaj takega napravil?“

(Dalje prih.)

menje, da bode zopet voljen Cleveland, kadar doba njegovi oblasti poteče. Pri volitvah v Pennsylvaniji, Massachusettsu, Ohiju in Nebrashi zmagali so republikanci; v Virginiji, Marylandu, Novem Jersey-ji pa demokratje. Iz drugih držav pa še ni poročil.

Dopisi.

Od beneške meje 6. nov. (Par besed „Družbi sv. Mohora.“) V svojem poslednjem dopisu sem dejal, da „Družba sv. Mohora“ napreduje tudi v beneških Slovencih, ki so že od nekaj ločeni politično in fizično — (z zahodnimi grebeni Julijskih Alp) — od istokrvnih bratov svojih. Letos ima Družba tamo 134 članov, mej njimi so trije ustanovniki. Lani jih je bilo le 109 — (in letos je tudi pristopilo 19 novih članov), torej tudi beneški Slovenci razmerno napredujejo z ostalimi Slovenci. Vsakdo, kdor pozna le količjak pretužne tamošnje razmere in satrapske sponse, ki jim vežejo in vlečejo duh in telo le doli na laške ravnine, čuditi se mora temu vsoprednemu napredku. In mislite li, da se za to našo Družbo tamo kaj propaganduje? Zelo malo! Celo posamezniki prinašajo iz lastno inicijative denar sem čez mejo, upisujejo se z večine pri družbinem poverjeniku na L., kamor pridejo v jeseni po knjige. (Večina knjig, dobre 3/4, se adresuje do poverjenika na L., odkjer se potem knjige raznaša čez mejo.) V nekeji vasi je 13 članov, duhovnik je tudi, a vsi oni člani se vedno oglašé še za časa pri omenjenem poverjeniku na L., kjer jim domači duhovnik neče biti poverjenik, kajti: „Kaj je meni mar za druge!“ In taci je mnogo, velika večina, da celó taci, ki niti slovenski brati ne znajo. Ni čuda torej, če pogrešamo v družbinem imeniku premnogo vasij, ki bi štele lahko po mnogo članov. Kje naj se upiše, kje naj odda udnino, kje dobi potem na jesen družbine knjige?! Da torej v beneški Sloveniji **se ni** unetih in spretnih poverjenikov, je velika ovira in nesreča naša. — Ali: tempora mutantur! Pride čas, ko nastopijo na sedanje pastirske sedeže nove, sveže moči, ki rešijo, kar se bo še moglo rešiti. Sedanjih malomarnih dušnih pastirjev pa ne smemo obsojati, kajti oni so otroci svojega časa, zaostali na duhu, — vsled raznih uplivov od zunaj in celó od zgoraj. Če pa odpremo letošnji Koledar na 84. str., zapazimo le v oddelku Videm 17 bodočih poverjenikov. V bodočem letu pa bode napredek tudi v tem oziru. Mislimo si tudi, da plačujejo beneški Slovenci le dobri dve liri udnine, ker ima laški denar vedno visok „agio“, kar bode napredek v tem oziru le pospeševalo.

Sicer nam je pel pesnik beneških Slovencev o tužnej usodi mile materinščine:

Jaz nêsem nê v uradu nê v šoli,
Čeprav tu od vekov živim,
Kot tujka beračim okoli:
Le v cerkvi zavetje doblim.

Ne poznam veselja, radôsti,
Le solza mi solzo podi
Po bledem obliči, do kosti
Me laška pijalka mori.

Tužna istina! Zategadel pa še ne smemo obupati in držati križem rôk, mej tem ko nasprotniki naši delajo in rujejo proti nam z vsemi mogočimi aparati. Delajmo takó, da nam zgodovina ne bo imela očitati ničesar, da nam bode vest mirna. Delajmo, a v srcé zapišimo si naudušene besede istega pesnika:

Naj pride še sila peklenska,
Ne uniči slovenski zarod!

In kaj naj storimo, kakó naj delujemo, da naš trud ne bo zastoj? Pridobimo in ohranimo materi Slaviji vsaj jeden rod, — dejal sem zadnjič. Narod je v gojenji svojega jezika — samouk, starejši učé mlajše, — in te lepe prilike ne smemo zamujati! Narod rad bere: dajmo mu torej slovenskega berila! Toda o tem o nekeji drugej priliki.

Kaj pa „Družba sv. Mohora“? Ali bi slavna naša Družba ne mogla žrtvovati nekaj malenkosti v le-tá národni namen? Reči pa moramo, da bi slavna Družba ne imela nikake izgube, kajti pozneje bi ji beneški Slovenci sami vrnili z obresti to posojilo. „Družba sv. Mohora“ naj bi namreč počenši s prihodnjim letom dodajala nekaj let vsem članom beneške Slovenije vsaj po jedno starejšo knjigo iz svoje zaloge. To bi gotovo ne bili ravno preobčutljivi izdatki za našo Družbo! To bi bila za Družbo najboljša reklama, kajti za bori dve liri bi dobivali po sedem knjig, kar bi ljudi vspodbujalo, da bi v tem večjem številu stopali v kolo že nebrojnih članov. Pristopili bi polagoma tudi taki, ki morda

slovenski še brati dobro ne znajo, češ: kaj pa je to — dve liri? In kake posledice bi imelo to za našo národno stvar? To si misli lahko vsakdo sam!

Vsaka reč pa ni za vse! Takó n. pr. je največji nezmisel, da se je tudi v beneško Slovenijo pošiljalo preizvrstni „Slov. pravnik.“ Kaj pa brigajo beneškega Slovence avstrijski zakoni? Slavni in zelo marljivi odbor gotovo ni mislil na le-tó nepriliko. Naj bi pa popravil le-tó zamudo vsaj deloma v bodočem letu, da pošlje namesto 5. zvezka „Slov. pravnika“ kako drugo knjigo iz svoje zaloge. Družba pa ne bo trpela pri tem nikake škode, ker se natisne iste knjige lahko toliko manj izvodov. — Že iz mnogih ust sem slišal, da bodoče leto „Slov. pravnik“ niti seboj ne vzamejo. Iz teh besed sledi: naj se pravniških knjig ne pošilja v beneško Slovenijo.

Kar sem dejal za beneške Slovence, utegnili bi veljati tudi za Slovence na Ogerskem, kjer ječ, trpi in vzdihuje do 60 tisoč istokrvnih bratov naših pod krutim jarmom despotskega madjarskega Moloha! Radovoljno in brez boja ne smemo prepustiti sovragom ozemlja našega niti za — lek! To nam bodi načelo, po tem uravnavmo naše misli in dejanja! Če pa ne dosežemo zaželenega uspeha, onda to ne bode krivda naša, a upajmo na bodočnost, ki se bo morala osvetiti za neuspehe naše!

(Konec prih.)

Iz Ljutomera 8. novembra. [Izv. dopis.]

Bratva v tukajšnjih vinogradih, ki se je v obče začela 24. oktobra, je po vsem končana. Nekateri posestniki bi še bili čakali; a sneg, ki se je prikazal tudi tukaj zadnje dni oktobra, je uplival in silil na hitro delo. — Če bi ne bil tukajšnji okraj letos, posebno 18. avgusta zadet po toči, bi se bilo nabralo mnogo vina, pa pri vsem tem je skoro vsak posestnik nabral polovico do četrtnine več, kakor je pričakoval.

Mošt letošnji ima v sebi 14° — 17° sladkorja; cena mu je različna: Štrtinjak (566 litrov) istega velja s posodo vred 70—100 gld. Za onega, ki se je prodaval od Ljutomerškega trga 4. t. m. na javni licitaciji, se je plačevalo 80—97 gld. — Lanskega vina je še tudi precej veliko v posameznih kletih in jako izvrstnega. Cena istemu je pa vsled tega tudi 150—200 gld. brez posode. Slednjič bi še bilo svetovati vsem tistim, ki hočejo nakupiti Ljutomerškega mošta ali vina in pridejo v naš kraj, naj poiščejo vinograde posestnike same, pri katerih najdejo dosti izvrstnega in pristnega Ljutomerškega vina, ne pa onih, ki z vinom samo barantajo, akoravno najdejo tudi pri njih mnogo polnih sodov.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Častnimi občani občine Planinske na Notranjskem bili so v seji dne 29. oktobra imenovani gg.: dvorski svetnik Fran vitez Hauer, ministerski tajnik Anton grof Pace, gozdni asistent Viljem Putick in graščak Fran Kraus, in sicer vsi zaradi zaslug za odvajanje vod iz Planinske ravnine.

— (Ljubeznivost bratov Čehov.) Gospod Prokop Slavik načelnik okrajn. zast. in lekarnik v Kutné Hoře na Češkem poslal je tukašnji obitelji g. M. za „spomin na leto 1887“ pri gosp. Justu v Pragi prekrasno in umetniško izdelan album z fotografijami 8 vrlih Čehov in njih rojstnih mest Kutna Hora, Nemški Brod in Kralové Dvor. Na zdar bratom Čehom!

— (Zabavni večer.) „Pisateljskega društva“ bil je prav živahen. Vodil ga je prof. Gerbič. G. Juvanec je čital nekaj mej Ribničani nabranih smešnic, in ž njimi vzbujal občno veselost. G. profesor Raič je pripovedal, kako se je šolal. G. dr. Vošnjak pa je pravil o „napisu na sodu.“ Vmes se je oglašal izborni čveterospav in so se vrstili pozdravi novim udom in napitnice. Statistkar je konstatoval, da je bilo pri zabavnem večeru 38 društvenikov. Prihodnji večer bode v četrtek dne 17. novembra. Predsedoval bode g. kanonik K. Klun.

— (Mej Ljubljanskimi krčmarji in pivovarji) kroži peticija na mestni zbor, naj se razveljavi sklep mestnega zastopa, da se obdači pivo od Novega leta 1888 po tri goldinarje hektoliter.

— (Dramatskega društva četrta letošnja predstava) bode v nedeljo dne 13. novembra. Na repertoarji so „Banditje“, burka v štirih dejanjih. Društveni odbor napel je letos vse svoje gmotne sile, da ustreže vsestranskim zahtevam slovenskega občinstva in sme na podlagi svoje po-

žrtovnosti, prositi za mnogobrojen obisk. Tudi ta igra se bode odlikovala z novimi dekoracijami, ter zadostila ne le razumu in srcu, temveč tudi očem. Domoljubna dolžnost je torej vsacemu naročniku, da podpira društvo, katero je povilo pred 11 dnevi novorojenca — oder slovenski. Odtegniti mu pomoči sedaj v začetku, reklo bi se ugonobiti ga. Upati smemo, da gmotni uspeh igre ne zaostane za minolimi predstavami — nadkriliti ga mora. — V torek dne 15. t. m. bode bralna skušnja za igro: „Revček Andrejček“, katera se ima igrati 4. decembra t. l. prvič na slovenskih gledališnih deskah. Slovenskemu občinstvu so in ostanejo v spominu krasne narodne igre: Nasledki skrivnostne prisega, Cvrček, Debora, Na Osojah itd., toda trditi smemo, da Revček Andrejček mora preseči uspehe omenjenih iger. Revček Andrejček je mož, kateremu so osiveli lasje, kateremu se je sključilo telo pod težkim bremenom večnega hlapčevanja. Onemu stanu se prišteva, ki vzdržuje svet, iz katerega raste bogastvo in moč. Kmeti hlapec je, stara, ogledana kost in zato sedaj — reva, berač na svetu. Tisoči teh sirot se potika po širnem svetu, zakaj bi eden teh ne smel stopiti javno pred naše občinstvo, ki ima srce za bedo in težnje svojega bližnjega? Koliko solz in koliko smeha — ob enem — je že izvalil ta mojsterski značaj, ta Revček Andrejček po raznih odrih evropskih. Kako bode siroto vsprejelo naše slovensko občinstvo? Bode li jokalo ali smijalo se s tožnim belolasim dobrovoljem pokazal bode 4. december. Dekoracije za igro, kar jih društvu še manjka, so v delu že od pretečenega tedna. Glavne vloge so v rokah gospodičin: Zvonarjeve, Gostičeve, Vrtnarjeve in gospodov: Kocelja, Sršena in Danila. Ulogo Revčka Andrejčka prevzel je društveni režiser gospod Borštnik, kateremu vzorci pač ne manjka, ker je imel priliko videti v omenjeni igri tri sloveče umetnike: Schweighofferja, Martinellija in Gutmana.

— (Iz Trbiža) se nam piše: Grozen dogodek pretresa tukajšnjim Nemcem drob in kosti. Naš trg zmatrali so doslej popolnem nemškimi, kot močen steber za nemški most proti Adriji. Saj se je pa tudi v tem zmislu mnogo storilo. Kakor sem danes čul našega železniškega restavratérja s podarkom pripovedovati, bil je „Reichsminister“ Delbrück sam že tukaj in pozneje priporočil je 5 Berolinskih obitelj, da so obiskale Trbiž in delale nemško propagando. Bila je sama odlična gospoda, ki ima kaj pod palcem in restavratér zacmakal je z ustmi, pripovedujoč, koliko so denarja imeli. Kljub temu in dasi imamo za župana mogočnega Schnableggerja, ki je za pohoda Čehov jezil se nad postaje načelnikom, da je dopuščal na kolodvoru javne govore, kljub vsemu temu razcepil se je naš občinski zastop na dvoje. V seji dne 31. oktobra predlagal je neki Marko Walkner, naj se pritrdi sklepu Celovškemu in Beljaškemu proti škofu dr. Kahnu. A sklep bil je vsprejet samo z dvema glasoma večine, ker so gg. Sigl, Gelbfuss, Bodirsky in Tröthandl nasproti glasovali. Vsled tega velik jok in stok in Beljaška „Deutsche Allgemeine Zeitung“ kar žveplo in ogenj bljuje na glave tukajšnjih „Jesuiten Freunde“, očitajoč jim, da so je vodili zgolj kupčijski nagibi. Saj se pa človek res mora jeziti, videč, da ima ljudij, ki nečejo trobiti v velikonemški rog, zlasti ker vedo, da je ves hrup o jezuitih jako neumen, kajti baš Koroška ima jezuite že mnogo let, a nemški Korošci v svoji „lei lassen“-politiki so to še le zdaj zapazili, kakor v „Schildburgu“ še le tedaj zvonijo, ko je toča že pobila. Zagotavljam Vas, da je ves „švindl“ proti škofu dr. Kahnu le delo par Celovških in Beljaških kričarjev, ki od tega humbuga žive.

— (Iz Podnarta) se nam piše: Vaš dopis iz Radovljice dne 26. oktobra, ki pripoveduje, da sta dva možaka Janeza Gogola oropala, vzešči mu 250 gld., treba popravila, da ne bode naš pošten in varen kraj na slabem glasu. Stvar je bila taka: Prišla sta rečeni dan v Podnart Lovro Pičman in Anton Naglič, kmalu za njima pa se je pripeljal Janez Gogola, s katerim je bil dogovor, da bode kupil ponarejenih bankovcev. Dal jima je 250 gld., onadva pa njemu tri zavitke ponarejenih bankovcev, na kar sta odšla po cesti proti Kropi. Ko Janez Gogola začne pregledovati prejete zavitke, zapazi, da je grdo okanjen. Zavitki so na vrhu imeli vsak po jeden bankovec, spodaj pa je bil sam star papir. V svoji jezi leti Janez Gogola v krčmo in vpraša, kdo pozna odišla moža ter dostavi, da sta mu vzela

250 gld. V krčmi se mu je povedalo, kje je eden omenjenih mož doma, ter dostavilo, naj naznani stvar žandarjem, ki so ravno tukaj v sosedni gostilni. Gogola pa ni hotel naznani, ampak rekel je: „Bom pa v Kranj naznanil“ Pičman in Naglič sta pri sodnji oba priznala, da sta Gogolo ogoljufala, slednji se je ves roparski napad iz mislil in veliko rudečo listnico, v kateri sta bila 2 gold. in 7 dopisnic, sam proč vrgel. To je resnica v tej zadevi.

— (Wertheimove blagajnice in „Granica“) Nedavno čitalo se je v raznih listih, da so nepoznani tatje iz sodnijskega poslopja v Krnjaku ukrali „Wertheimerico“, nesli na polje, jo ondu razbili in oropali. Wertheimove blagajnice v „Granici“ res nima sreče. L. 1876 odnesli in oropali so lopovi tako blagajnico iz sodnijskega poslopja v Drežniku. Vojaško poveljništvo pritožilo se je pri tovarni, češ, kupljena je blagajnica kot „einbruchsicher“, kar pa nikakor ni, ker jo navadni graničarji razbijejo. Tovarna dala je na to novo blagajnico, katero je pa zadela jednaka usoda, kajti odnesli in razbili so jo malo tednov pozneje, ko je z Dunaja došla. Leta 1878 oropali so blagajnico v Sluinu, 1880 v Čemernici, 1886 v Sluiuu (drugič). V vsakem teh slučajev odnesli so tatovi blagajnico na polje ter z dleti razbili in odprli zadnjo stran. Wertheimove blagajnice so torej drugod morda „einbruchsicher“, v Granici pa nikakor ne.

— (Žrebanje efektne loterije „Hrvatskega učiteljskega doma“) bilo je večeraj. Prvi dobitok, srebrno garnituro za 12 oseb, zadela je serija 779 št. 58. Dalje so bile vlečene: Ser. 556 št. 6, ser. 768 št. 96, ser. 615 št. 96, ser. 629 št. 92, ser. 632 št. 57, ser. 991 št. 49, ser. 96 št. 61, ser. 394 št. 90, ser. 977 št. 14.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 11. novembra. Vladni kandidat s 72 proti 38 glasom voljen predsednikom zbornice.

Valencia 11. nov. Nadvojvoda Stefan ogledal danes v spremstvu civilnih oblastev grad in razvaline Sagunta. Civilni guverner dal nadvojvodi na čast banket, danes pa priredi generalni kapitan tudi na čast nadvojvodi banket.

Chicago 11. novembra. Smrtna obsodba anarhistov Fieldena in Schwaba premenila se je v dosmrtno ječo, ostale štiri anarhiste so danes obesili.

Berolin 10. novembra. Državna banka sklenila, da na ruske papirje ne posoja več. V lombardovanje uloženi ruski papirji so se danes že odklonili.

Berolin 10. novembra. „Norddeutsche Allgemeine“ in „Reichsanzeiger“ javljata: Zdravniško posvetovanje v San Remu žalibože ni odstranilo bojazni, katero je Mackenzie izrazil glede življenja cesarjevičevega.

San Remo 10. novembra. Stanje cesarjevičeva je resnobno. Mackenzie zmatra novo tvorino za raka in pravi, da bi bila operacija nevarna in brez koristi. Sklep, kaj storiti, zavisi od tega, kaj poreče Virchow.

Chicago 10. novembra. Izmej anarhistov, ki bi se imeli jutri usmrtiti, ustrelil se je Lingg v ječi z revolverjem. Ne ve se, kako je orožje dobil.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Ko sta se deželni odbor kranjski z dopisom od 10. junija t. l., br. 4005 in mestni magistrat z dopisom od 12. septembra 1887, br. 9733 izjavila za gorenji predlog, sešel se je zgoraj omenjeni posebni odbor ter se je v dveh sejah izrekel za naslednje točke:

1. Za prvo oskrbo učil, orodja, aparatov, modelov itd., za kar se bode potrebovalo po ukazu Njega Vzvišenosti gospoda ministra za uk in bogočastje od 11. marca 1887, br. 22.865 izdatkov 2400 gld., naj bi se izplačalo 1200 gld., to je polovica iz kranjskega deželnega zaklada.

2. Za tekoče stroške za učila, orodje, učno stvarino, za izrabo in pisarniške potreščine, katere bodo po gornjem visokem ukazu iznašale na leto blizu 1000 gld., imela bi trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani donášati na leto 200 gld., ter se obrniti do kranjske hranilnice, da tudi ona prevzame na se leten donesek od 200 do 300 gld. Ako se posleduje ne bi doseglo, naj bi deželni zaklad kranjski in mestna občina prevzela po 100 gld.

3. Prostore, naznačene v gornjem visokem ukazu, oskrbeti, snažiti jih, vzdržavati v dobrem stanu, razsvetljevati, potem dajati šolskega slugo in naposled omisliti prvo opravilo zavoda s šolskimi klopmi, obešali za obleko, umivalniki itd. imela bi mestna občina Ljubljanska. Trgovinska in obrtna zbornica imela bi se obrniti do deželnega odbora kranjskega in do kranjske hranilnice, da bi ta činitelja pomagala mestni občini poravnovati gornje stroške. Ako pa te pomoči ne bi mogla izposlovati, ima te stroške izplačevati mestna občina sama.

4. Za ustanove imela bi trgovinska in obrtna zbornica za leto 1888. vzeti v proračun znesek 300 gld., in bi imela tudi prositi deželni odbor kranjski, da bi za ustanove dovolil znesek 600 gld., iz deželnega zaklada. Radi dovoljenja doneska za ustanove imela bi se zbornica obrniti tudi do kranjske hranilnice.

Z nadaljnim dopisom od 25. septembra t. l., br. 9628 javila je c. kr. deželna vlada zbornici, da je Njega Vzvišenost gospod naučni minister naznanil z visokim ukazom od 22. septembra 1887, ad br. 22.865, ako bi uspeh obravnav, kakor se je nadejati, bil ugoden, da bi se ta strokovna šola mogla ustanoviti ne še le začetkom šolskega leta 1888/89, kakor se je namerjalo izprva, ampak že o veliki noči 1888.

Poročevalec omenja na dalje, da si je v gorenjem visokem ministerskem ukazu imenovani c. k. potovalni učitelj Josip Karg že to leto ogledal domače obrtno pletenje košaric v Beričevem in vrbarstvu v Beričevem, Dolu in Dovskem, potem da je razgledal v Kočevji strokovno šolo in zemljišče za vrbarstvo ter v Radovljiškem okraju nekaj zemljišč za vrbarstvo, in ker se poročilo, ki ga ima napraviti potovalni učitelj, more glasiti le ugodno, da je treba pospeševati vrbarstvo, pričakovati je odločno, da bode visoko c. kr. naučno ministerstvo izdalo kmalu za prosep vrbarstva potrebne naredbe.

Ker ni dvojiti, da visoko deželno zastopstvo Kranjske i mestni zastop deželnega glavnega mesta Ljubljane vsprejmeta sklepe, kateri bi omogočili, da bi se že mnogo let željena strokovna šola mogla otvoriti v zgoraj naznačenem času, ker je dalje nedvojbeno, da bode kranjska hranilnica pospeševala kot koristno pripoznano strokovno šolo za lesno obrtnost in pletenje košaric; takisto se združeni odseki, posvetujoč se o tej stvari, predpostavljali, da tudi zbornica radovoljno stori vse, kar bi pospeševalo ustanovitev in vzdrževanje te obrtne šole in to tem bolj, ker ji je itak bilo znano, da se bode ta obrtna šola le takrat ustanovila, ako se obvežejo večkrat imenovana zastopstva, h katerim je tudi zbornica prištevati, dajati potrebne doneske. Uvažajoč rečeno, stavijo se naslednji predlogi:

1. Trgovinska in obrtna zbornica za Kranjsko v Ljubljani zaveže se za tekoče stroške za učila, orodje, učno stvarino, za izrabo in pisarniške potreščine po visokem ukazu Njega Vzvišenosti gospoda ministra za nauk in bogočastje od 11. marca 1887, br. 22.865, naznanjenem z dopisom slavnega c. kr. deželnega predsedništva od 18. marca 1887, br. 710, dati naučni upravi na razpolaganje za strokovno šolo za lesno obrtnost, ki se ima ustanoviti v Ljubljani, to je za mizarstvo, rezljarstvo, strugarstvo in pletarstvo košaric vsako leto znesek 200 gld.

2. Za ustanove, ki naj bi se podeljevale učenec strokovne šole za lesno obrtnost v Ljubljani, vsprejme se v proračun trgovinske in obrtne zbornice za leto 1888 znesek 300 gld.

3. Predsedništvu se naroča, da izposluje, da ta sklepa potrdi Njega Vzvišenost gospod trgovinski minister.

Zbornica je vsprejela ta predlog jednoglasno.

(Dalje prih.)

Vabilo na naročbo.

Od 1. januarja 1888 naprej izhajal bode

„SLOVENSKI PRAVNIK“.

Celi program listu izražen je v njegovem imenu. Glavni namen mu bode pospeševati korektno slovensko uradovanje v slovenskih pokrajinah. Služiti ima torej v prvi vrsti praktičnim potrebam slovenskega juridičnega prometa.

Vendar pa bode tudi odmerjen primeren prostor teoretičnim razpravam in je namenjen posebno mlajšim juristom za vežbanje.

Samo ob sebi je umevno, da se list ne bode samo pečal z golo juridičnimi, marveč tudi z upravno-in finančno pravnimi vprašanji.

Imel bode list tudi svoj feljeton in prinašal bode male notice juridične vsebine in personalije.

In da se ustreže večkrat izraženim željam, objavil bode tudi najvažnejše termine v konkurznih in eksekutivnih zadevah v slovenskih pokrajinah.

Sotrudniki so naprošeni, da pošljejo rokopise najzadnje do 15. vsacega meseca podpisane uredništvu in za prvo številko do 1. decembra 1887.

List izhajal bode prvi dan vsacega meseca po dve poli in stane

4 gld. za leto, — 2 gld. za polovico leta.

Naročnina naj se pošlje uredništvu in upravništvu, ki se nahajata v Frančiškanskih ulicah št. 16.

V Ljubljani konec oktobra 1887.

Za uredništvo:

Dr. Alfonz Moschè.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-173)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 9. novembra.
 V Pragi: 25, 77, 47, 88, 22.

Tuji:

10. novembra:

Pri **Sten:** Hubacher iz Wohla. — Bittner, Pamuš, Givaš, Wuits, Taufrog z Dunaja. — Tauscher iz Bruselja. — Flach iz Jugendorfa. — Wachtl iz Plzna. — Wakonigg iz Radeč. — Kern iz Trsta. — Deaugustini iz Montane. — Honig iz Pulja.

Pri **Mali:** Rus, Rainhart, Gloš, Weissensteiner iz Monakovega. — Löwenberg, Deutsch, Bartl, Glück z Dunaja. — Prokuwinsky iz Wolfsberga. — Zois z Bleda. — Babič iz Ljubljane. — Hofbauer iz Tridenta.

Pri **bavarskem dvoru:** Majdič iz Medvod.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. nov.	7. zjutraj	729.26 mm.	6.8° C	sl. jz.	dež.	1.30 mm.
	2. pop.	728.54 mm.	11.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. sveder	729.24 mm.	4.8° C	sl. jz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 7.7°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.10	gld. 80.75
Srebrna renta	82.50	82.20
Zlata renta	111.80	111.80
5% marčna renta	95.10	95.85
Akcije narodne banke	89.00	88.40
Kreditne akcije	278.10	275.25
London	125.65	125.80
Srebro	—	—
Napol.	9.94 1/2	9.96
C. kr. cekini	5.93	5.98
Nemške marke	61.65	61.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	99	05
Ogerska papirna renta 5%	86	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	119 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	179 25
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108 75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	—

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-8)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski pisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Pisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

MUSÉE PLASTIQUE

bratov BAYER.

Poslednji teden.

V nedeljo 13. novembra ob 9. uri zvečer sklep. (824-5)

Št. 17.361.

(835-2)

Razglas.

Ker je v zadnjem času v Ljubljani nekaj ljudij za kozami (osepnici) zbolelo in je mogoče, da se ta bolezen še bolj razširi, zdi se magistratu potrebno, p. n. občinstvo opozarjati, da je najboljšo sredstvo proti tej nalezljivi bolezni stavljenje koz.

Da bode pa vsakemu mogoče, tega sredstva se posluževati, naročil je podpisani magistrat animaličnega cepila, katero se dobiva brezplačno vsak dan v tukajšnjem ekspeditu; **vsako soboto popoldne ob 3. uri** pa se bodo tukaj od mestnega zdravnika brezplačno kože stavile.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 v 5. dan novembra 1887.

Dober zaslužek!

Solidne osebe iščemo za prodajo **zakonito dovoljenih premijskih srečk** in damo **visoko provizijo**, oziroma **stalno plačo**. (778-8)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.
 Adler & Co., Budimpešta.

VELIKA DENARNA LOTERIJA,
 za katero zakonito jamči visoka vlada v HAMBURGU.

5000000
 mark

kot največji dobiček v najsmrenejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	80000
1 dobit. a mark	70000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
256 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
739 dobit. a mark	500
2880 dobit. a mark	145
15989 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

8,902.050 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeležene uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

15. novembrom 1887

nam direktno doposlati.

(774-8)

VALENTIN & CO.,
 Bankgeschäft,
 HAMBURG.

V Zvezdi, MARIJA DRENIK. V Zvezdi,
 v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija. Stroj za izdelovanje nogovic [Strickmaschine].
 Bogata zaloga ženskih ročnih del, začelih in izvršenih.
 Trakovi za vence. Harlandska preja. (29-5)